

je, kachada budže won naš wele mene scho-
nowacž, dokelž won wje, so my wele słabschi
a mene wobroneni smy.

Tehodla dyrbinny so my stajkej Słozki
přichotowacž, a tudy na Kuesu Křystušu
wufnyč, kak my stajkim Nepscheczalom sa-
khadžecž mamy, jeli so won wot naš wotstu-
picž dyrbi. To pak so stane samolutzypřes
prawu Wjeru do Boha a jeho Słowa.
Schtuž tajki Schtit ma, a jon prawje wuži-
wa, ton budže přscheczimo Gzertej derje wob-
stacž. Schtuž pak jon nima, aby neprawje wu-
žiwa, temu so nemože ani radžicž ani pom-
bacž přscheczimo temu jydostemu Nepsche-
czelej.

Tehodla dyrbi kojždy Křscheszijan na Prje-
dowanje nuternje poslušacž, so Božeho
Słowa twerdže dđeržecž, to same swjeru
wufnyč a so we nim prozowacž, pschi tym
tež Bohu se swjerne Modlitwu wobstajnje
we Buschomaj ležecž, so by won swojemu
Kralestwu knam přchindž dal a nam do Spy-
towanja nedał sapanyč, ale naš přsched schit-
kim Słym nadnje swarnowal.

Njetk steji tudy, so je Knes Jesus wot
Ducha do Busziny wedzeny, to je, ton
swjaty Duch je jeho do Busziny wedl. To
je ton Szenik wošebje zyl šjewicž, so bychmy
so ladali přsched samo wumyšlenej Nuter-
noszju, dokelž Křystus tež sam swumyšle-
neje Nuternoszje aby Přjotksacža do Buszi-
ny schoł neje, so by tam s Gzertom wojował.
Kajž jich wele činja, a njeschto žkuliž sapocž-
nu bes Božeho Słowa se samo wumyšle-
nej Nuternoszju. Ale to krobje byč nedyrbi.
Nichto nedyrbi nicž sapocžecž, tež nidže bje-
bacž, so by Bohu služil, kiba so by wjeszje
wedzil, so jemu to Boh poruczil je přsches
swoje Słowo, aby přsches Gzlowekow, kot-
řiz na Bože Mjesto Moz nadnami maju.
Přchetož schtuž bes tajkeho Powołanja nje-
schto přjotk wosme, kajž Michojo a Konny

do Kłoschterow bježeli su, ton newopokaze
niz jeno Bohu žanu Słuzbu, ale won čini
tež napřscheczimo tej Poslušnoszi, kotruž
won Bohu winojty je.

Tehodla mamy my tudy ton Herempel
Křystušowy derje wopomnicž, so won sam
wot so do Busziny bježal neje, ale ton swja-
ty Duch je jemu to kasał. Tak so bychmy
my tež teho runja činili, a nicž se samo-
wumyšleneje Nuternoszje přjotknewšali, ale
wewschitkim schtož my činimy, kwalicž a
prajicž moli: So so s Poslušnoszju a na
Porucnosž Božeho Słowa stane. Tu
Wucžbu tudy sže wy husto słyscheli, so so
wošebnje na to ladacž dyrbi, so bychmy wje-
szi byli, so to nam Boh poruczil je, a so bes
jeho Słowa nicž sapocželi nebychmy.

Te niste Schtanty a Skutki teje Duboszje
nepotrebaju žaneje noweje Porucnoszje.
Přchetož to je hižom wdžešacž Božich Ka-
snych porucžene. Tam porucži Boh ton
Knes kojždemu so knemu wolacž, Manej a
Macžeri poslušny byč, nikoho nemoricž,
niz Nepsčiwosž hnacž, ale so do Mandžel-
stwa podacž. To schitko je Bože Wustajenje
a Porucnosž. Tehodla so netreba tudy
prašhecž sa swjatym Duchom, so by won
me aby tebe wošebnje powolał a kasał, so
by so do Mandželstwa podal, Manej a Ma-
čeri poslušny byl, a tak dale. Přchetož
tajku Porucnosž mamy my předy. Ale nje-
schto nowe sapocžecž, do Kłoschtera bježecž,
a tam zječ Bohu služicž, wpoštnym Gžašu
žane Mjajo, ani Butru nešyž, žane Halle-
luja w Boszi nespjewacž, ktemu my žaneje
Porucnoszje ani Božeho Słowa nimamy.
Tehodla je to přsched Bohom žmerdžazy Ne-
rjad a niz Boža Słuzba.

II. Njetk zemny tež te tři Spytowanja jene
po druhim wobladacž, kotrež Křystus přsch-
wine a smim tež swojim Gžašu jeho Wjerjazy.
To přjene je, so ton Gzert Knesej Jesuše